

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до деяких законодавчих актів України (щодо посилення правового захисту громадян та запровадження механізмів реалізації конституційних прав громадян на підприємницьку діяльність, особисту недоторканність, безпеку, повагу до гідності особи, правову допомогу, захист)

(Відомості Верховної Ради України (ВВР), 2005, N 10, ст.187) (Із змінами, внесеними згідно із Законом [N 5083-VI](#) від 05.07.2012, ВВР, 2013, N 33, ст.435)

Верховна Рада України

постановляє:

І. Внести зміни до таких законодавчих актів України:

1. У [Кодексі України про адміністративні правопорушення](#) (Відомості Верховної Ради УРСР, 1984 р., додаток до N 51, ст. 1122):

1) доповнити статтями 163-1, 163-2, 163-3, 163-4 такого змісту:

"Стаття 163-1. Порухення порядку ведення податкового обліку, надання аудиторських висновків

Відсутність податкового обліку, порушення керівниками та іншими посадовими особами підприємств, установ, організацій встановленого законом порядку ведення податкового обліку, у тому числі неподання або несвоєчасне подання аудиторських висновків, подання яких передбачено законами України, -

тягне за собою накладення штрафу у розмірі від п'яти до десяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Дії, передбачені частиною першою цієї статті, вчинені особою, яку протягом року було піддано адміністративному стягненню за те ж порушення, -

тягнуть за собою накладення штрафу у розмірі від десяти до п'ятнадцяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

[Стаття 163-2.](#) Неподання або несвоєчасне подання платіжних доручень на перерахування належних до сплати податків та зборів (обов'язкових платежів)

Неподання або несвоєчасне подання посадовими особами підприємств, установ та організацій платіжних доручень на перерахування належних до сплати податків та зборів (обов'язкових платежів), -

тягне за собою накладення штрафу на посадових осіб у розмірі від п'яти до десяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Дії, передбачені частиною першою цієї статті, вчинені особою, яку протягом року було піддано адміністративному стягненню за те ж порушення, -

тягнуть за собою накладення штрафу на посадових осіб у розмірі від десяти до п'ятнадцяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

[Стаття 163-3.](#) Невиконання законних вимог посадових осіб органів державної податкової служби

Невиконання керівниками та іншими посадовими особами підприємств, установ, організацій, включаючи установи Національного банку України, комерційні банки та інші фінансово-кредитні установи, законних вимог посадових осіб органів державної податкової служби, перелічених у пунктах 5-8 частини першої статті [11](#) Закону України "[Про державну податкову службу в Україні](#)", -

тягне за собою попередження або накладення штрафу у розмірі від п'яти до десяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Дії, передбачені частиною першою цієї статті, вчинені особою, яку протягом року було піддано адміністративному стягненню за те ж порушення, -

тягнуть за собою накладення штрафу у розмірі від десяти до п'ятнадцяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

[Стаття 163-4.](#) Порухення порядку утримання та перерахування податку на доходи фізичних осіб і подання відомостей про виплачені доходи

Неутримання або неперерахування до бюджету сум податку на доходи фізичних осіб при виплаті фізичній особі доходів, перерахування податку на доходи фізичних осіб за рахунок коштів підприємств, установ і організацій (крім випадків, коли таке перерахування дозволено законодавством), неповідомлення або несвоєчасне повідомлення державним податковим інспекціям за встановленою формою відомостей про доходи громадян, -

тягне за собою попередження або накладення штрафу на посадових осіб підприємств, установ і організацій, а також на громадян - суб'єктів підприємницької діяльності у розмірі від двох до трьох неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Дії, передбачені частиною першою цієї статті, вчинені особою, яку протягом року було піддано адміністративному стягненню за те ж порушення, -

тягнуть за собою накладення штрафу на посадових осіб підприємств, установ і організацій, а також на громадян - суб'єктів підприємницької діяльності у розмірі від трьох до п'яти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян";

2) статті [164](#), [164-1](#) викласти в такій редакції:

"Стаття 164. Порухення порядку заняття господарською діяльністю

Здійснення діяльності без державної реєстрації як суб'єкта підприємницької діяльності, що містить ознаки підприємницької, або здійснення без одержання ліцензії видів господарської діяльності, що підлягають ліцензуванню відповідно до закону, -

тягне за собою накладення штрафу у розмірі від трьох до п'яти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян з конфіскацією виготовленої продукції, знарядь виробництва і сировини чи без такої.

Дії, передбачені частиною першою цієї статті, вчинені особою, яку протягом року було піддано адміністративному стягненню за те ж порушення, -

тягнуть за собою накладення штрафу у розмірі від п'яти до восьми неоподатковуваних мінімумів доходів громадян з конфіскацією виготовленої продукції, знарядь виробництва і сировини чи без такої.

[Стаття 164-1.](#) Порухення порядку подання декларації про доходи та ведення обліку доходів і витрат

Неподання або несвоєчасне подання громадянами декларацій про доходи чи включення до декларацій перекручених даних, неведення обліку або неналежне ведення обліку доходів і витрат, для яких законами України встановлено обов'язкову форму обліку, -

тягне за собою попередження або накладення штрафу у розмірі від трьох до восьми неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Дії, передбачені частиною першою цієї статті, вчинені особою, яку протягом року було піддано адміністративному стягненню за те ж порушення, -

тягнуть за собою накладення штрафу у розмірі від п'яти до восьми неоподатковуваних мінімумів доходів громадян";

3) статтю [221](#) після цифр "162" доповнити цифрами "163-1 - 163-4";

4) у пункті 1 частини першої статті [255](#) абзац "органів податкової служби (статті 51-2, 155-1, 164, 164-5, 177-2)" викласти в такій редакції:

"органів державної податкової служби (статті 51-2, 155-1, 163-1 - 163-4, 164, 164-5, 177-2)";

5) частину першу статті [294](#) після цифр "162" доповнити цифрами "163-1 - 163-4".

2. Статтю [127 Кримінального кодексу України](#) (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., N 25-26, ст. 131) викласти в такій редакції:

"Стаття 127. Каткування

1. Каткування, тобто умисне заподіяння сильного фізичного болю або фізичного чи морального страждання шляхом нанесення побоїв, мучення або інших насильницьких дій з метою спонукати потерпілого або іншу особу вчинити дії, що суперечать їх волі, в тому числі отримати від нього або іншої особи інформацію, свідчення або визнання, покарати за його дії, які він скоїв або у скоєнні яких підозрюється, або залякування його або інших осіб -

карається позбавленням волі на строк від трьох до п'яти років.

2. Ті самі дії, вчинені повторно або за попередньою змовою групою осіб, - караються позбавленням волі на строк від п'яти до десяти років.

3. Дії, передбачені частиною першою або другою цієї статті, якщо вони вчинені працівниками правоохоронних органів, - караються позбавленням волі на строк від десяти до п'ятнадцяти років.

4. Дії, передбачені частиною третьою цієї статті, якщо вони призвели до загибелі людини, -

караються позбавленням волі на строк від дванадцяти до п'ятнадцяти років або довічним позбавленням волі".

3. У Законі України "[Про міліцію](#)" (Відомості Верховної Ради УРСР, 1991 р., N 4, ст. 20; 1992 р., N 36, ст. 526; 2000 р., N 10, ст. 79, N 27, ст. 213; 2001 р., N 10, ст. 44; 2002 р., N 26, ст. 176; 2003 р., N 29, ст. 233, N 30, ст. 247; 2004 р., N 36, ст. 434):

1) у статті [5](#):

частину п'яту викласти в такій редакції:

"Міліція:

забезпечує затриманим та заарештованим (взятим під варту) особам з моменту затримання або арешту (взяття під варту) право захищати себе особисто та користуватися правовою допомогою захисника, реалізацію інших прав затриманих і заарештованих (взятих під варту) осіб; негайно, але не пізніше як через дві години після затримання або арешту (взяття під варту) осіб повідомляє про їх місцеперебування родичам та у разі заявлення усної або письмової вимоги - захиснику, а також адміністрації за місцем роботи чи навчання;

забезпечує харчування затриманих осіб три рази на добу за єдиними нормами, встановленими Кабінетом Міністрів України;

у разі необхідності вживає заходів щодо негайного надання медичної та іншої допомоги затриманим та заарештованим (взятим під варту) особам";

доповнити частинами шостою - тринадцятою такого змісту:

"У разі заявлення затриманими або заарештованими (взятими під варту) особами усної або письмової вимоги про залучення захисника працівники міліції не мають права вимагати від них надання будь-яких пояснень або свідчень до прибуття захисника.

Про заявлення вимоги про залучення захисника або про відмову у залученні захисника у протоколі затримання або постанові про арешт (взяття під варту) робиться відповідний запис, який скріплюється підписом затриманої або заарештованої (взятої під варту) особи.

Особам при затриманні або арешті (взяті під варту) працівниками міліції:

повідомляються підстави та мотиви такого затримання або арешту (взяття під варту), роз'яснюється право оскаржувати їх у суді;

надаються усно роз'яснення частини першої статті [63 Конституції України](#), права відмовитися від надання будь-яких пояснень або свідчень до прибуття захисника та одночасно в друкованому вигляді - роз'яснення статей [28](#), [29](#), [55](#), [56](#), [59](#), [62](#) і [63](#) Конституції України та прав осіб,

затриманих або заарештованих (взятих під варту), встановлених законами, у тому числі права здійснювати захист своїх прав та інтересів особисто або за допомогою захисника з моменту затримання або арешту (взяття під варту) особи, права відмовитися від надання будь-яких пояснень або свідчень до прибуття захисника;

забезпечується можливість з моменту затримання або арешту (взяття під варту) захищати себе особисто та користуватися правовою допомогою захисника.

У разі невиконання працівниками міліції вимог, встановлених цією статтею, особа, права якої були порушені, та/або її представники (родичі, захисник) можуть звернутися до суду із заявою про відшкодування шкоди у встановленому законом порядку. При цьому такі особи звільняються від сплати державного мита.

Відшкодуванню підлягають у повному обсязі:

1) заробіток та інші грошові доходи, які особа втратила внаслідок незаконних дій або бездіяльності працівників міліції;

2) майно (в тому числі гроші, грошові вклади і відсотки по них, цінні папери та відсотки по них, частка у статутному фонді господарського товариства, учасником якого був громадянин, та прибуток, який він не отримав відповідно до цієї частки, інші цінності), вартість вилученого майна, якщо його повернення в натурі та в тому ж стані стало неможливим;

3) суми, сплачені громадянином у зв'язку з поданням йому юридичної допомоги;

4) моральна шкода.

Відшкодування моральної шкоди провадиться у разі, коли незаконні дії або бездіяльність працівників міліції завдали моральної втрати громадянину, моральних страждань, призвели до порушення його нормальних життєвих зв'язків, вимагають від нього додаткових зусиль для організації свого життя.

Моральною шкодою визнаються страждання, заподіяні громадянину внаслідок фізичного чи психічного впливу, що призвело до погіршення або позбавлення можливостей реалізації ним своїх звичок і бажань, погіршення відносин з оточуючими людьми, інших негативних наслідків морального характеру.

Працівники органів міліції несуть матеріальну відповідальність за шкоду, завдану незаконними діями або бездіяльністю в межах, встановлених законом";

2) частину першу статті [10](#) доповнити пунктом 29 такого змісту:

"29) забезпечувати затриманим або заарештованим (взятим під варту) особам право на юридичний захист у порядку, передбаченому цим Законом та іншими нормативно-правовими актами";

3) у статті [11](#):

у частині першій:

у пункті 5:

в абзаці третьому слова "органом попереднього розслідування, прокурором" виключити;

в абзаці шостому слова "до розгляду справи суддею" замінити словами "до розгляду справи судом, але не більше ніж на 24 години";

пункт 24 викласти в такій редакції:

"24) вимагати від керівників підприємств, установ і організацій пояснення по фактах порушення законодавства, перевірка додержання якого віднесена до компетенції міліції, а також у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України, проводити перевірки по фактах порушення законодавства, контроль за додержанням якого віднесено до компетенції міліції, вимагати проведення інвентаризації і ревізій відповідних сфер фінансово-господарської діяльності.

Органи міліції вправі приступити до проведення перевірки суб'єктів господарської діяльності за умови наявності направлення на перевірку, яке складається за формою, встановленою Міністерством внутрішніх справ України. У направленні на перевірку зазначаються дата його видачі, назва підрозділу міліції, мета, вид, підстави, дата початку та дата закінчення перевірки, посади, звання та прізвища посадових осіб підрозділу міліції, які проводитимуть перевірку. Направлення на перевірку є дійсним за умови наявності підпису керівника підрозділу міліції, скріпленого печаткою органу міліції;

за рішенням суду в присутності понятих та керівників підприємств, установ, організацій, фізичних осіб, щодо яких проводиться перевірка, витребувати і вилучати оригінали документів, що свідчать про правопорушення, зразки сировини і продукції, а до ухвалення такого рішення суду - в присутності понятих та керівників підприємств, установ, організацій, фізичних осіб, щодо яких проводиться перевірка, вивчати документи, що свідчать про правопорушення, за рахунок відповідного органу міліції робити з них копії із залишенням особам, щодо яких проводиться перевірка, опису документів, з яких виготовлено копії, опечатувати каси, склади та архіви на термін не більше 24 годин з моменту такого опечатування, зазначеного в протоколі";

частину другу викласти в такій редакції:

"При здійсненні заходів із запобігання, виявлення і розкриття злочинів у сфері податкового законодавства права, передбачені пунктами 2, 3, абзацами другим, третім, четвертим, шостим пункту 5, пунктами 6-19, 23-31 частини першої цієї статті, надаються виключно органам податкової міліції у межах їх компетенції";

4) у статті [12](#):

частини п'яту та шосту замінити однією частиною такого змісту:

"Про застосування заходів фізичного впливу, спеціальних засобів, вогнепальної зброї, а також про будь-які ушкодження або смерть, які спричинені особі внаслідок застосування працівником міліції заходів фізичного впливу, спеціальних засобів, вогнепальної зброї, працівник міліції негайно та письмово доводить до відома безпосереднього начальника для сповіщення прокуророві".

У зв'язку з цим частину сьому вважати частиною шостою;

5) статтю [13](#) викласти в такій редакції:

"Стаття 13. Застосування засобів впливу

Працівники міліції мають право застосовувати заходи фізичного впливу, в тому числі прийоми рукопашного бою, для припинення правопорушень, подолання протидії законним вимогам міліції, яка здійснюється із застосуванням сили щодо працівників міліції або інших осіб, якщо інші способи були застосовані та не забезпечили виконання покладених на міліцію обов'язків.

Міліція може направляти спеціальні підрозділи міліції для забезпечення проведення контролюючими органами перевірок суб'єктів господарської діяльності лише за рішенням судді або суду.

Дозвіл на направлення спеціального підрозділу міліції надається лише у випадках, коли перевірка проводиться в рамках розслідування кримінальних справ.

Органам міліції забороняється використовувати фізичний та психологічний вплив для забезпечення проведення контролюючими органами планових та позапланових перевірок суб'єктів господарської діяльності, у тому числі шляхом демонстрації зброї, спеціальних засобів, погроз їх застосування".

(Пункт 4 розділу I втратив чинність на підставі Закону [N 5083-VI](#) від 05.07.2012)

5. У Законі України "[Про державну контрольно-ревізійну службу в Україні](#)" (Відомості Верховної Ради України, 1993 р., N 13, ст. 110; 2002 р., N 17, ст. 117; 2003 р., N 30, ст. 247; 2004 р., N 15, ст. 218):

1) у частині першій статті [8](#):

пункт 2 викласти в такій редакції:

"2) проводять ревізії та перевірки фінансової діяльності, стану збереження коштів і матеріальних цінностей, достовірності обліку і звітності, а також ревізії та перевірки повноти оприбуткування, правильності витрачання і збереження валютних коштів у міністерствах та інших органах виконавчої влади, в державних фондах, у бюджетних установах, а також на підприємствах, в установах і організаціях, які отримують кошти з бюджету та з державних валютних фондів";

пункт 4 виключити;

2) пункти 2, 4, 7, 8 і 9 статті [10](#) викласти в такій редакції:

"2) безперешкодного доступу при проведенні ревізій та перевірок на склади, у сховища, виробничі та інші приміщення, що належать міністерствам та іншим органам виконавчої влади, державним фондам, бюджетним установам, а також підприємствам, установам і організаціям, які отримують кошти з бюджету та з державних валютних фондів, для їх обстеження і з'ясування питань, пов'язаних з ревізією або перевіркою; за рішенням суду призупиняти видаткові операції за рахунками у банках та інших фінансових установах у разі, коли керівництво об'єкта, на якому необхідно провести ревізію або перевірку, перешкоджає працівнику державної контрольно-ревізійної служби виконувати свої обов'язки";

"4) вимагати від керівників міністерств та інших органів виконавчої влади, державних фондів, бюджетних установ, а також підприємств, установ і організацій, які отримують кошти з бюджету та з державних валютних фондів, що ревізуються або перевіряються, проведення інвентаризацій основних фондів, товарно-матеріальних цінностей, грошових коштів і розрахунків, у разі відмови у проведенні таких інвентаризацій - звернутися до суду щодо спонукання до проведення таких інвентаризацій, а до ухвалення відповідного рішення судом - у присутності понятих та представників зазначених підприємств, установ і організацій, щодо яких проводиться перевірка, опечатувати каси, касові приміщення, склади та архіви на термін не більше 24 годин з моменту такого опечатування, зазначеного в протоколі. Порядок опечатування кас, касових приміщень, складів та архівів встановлюється Кабінетом Міністрів України;

при проведенні ревізій або перевірок вилучати у підприємств, установ і організацій копії фінансово-господарських та бухгалтерських документів, які свідчать про зловживання, а на підставі рішення суду - вилучати до закінчення ревізії або перевірки оригінали первинних фінансово-господарських та бухгалтерських документів із складенням опису, який скріплюється підписами представника органу державної контрольно-ревізійної служби та керівника відповідного підприємства, відповідної установи, організації, та залишенням копій таких документів таким підприємствам, установам, організаціям";

"7) пред'являти керівникам та іншим службовим особам міністерств та інших органів виконавчої влади, державних фондів, бюджетних установ, а також підприємств, установ і організацій, які отримують кошти з бюджету та з державних валютних фондів, що ревізуються або перевіряються, вимоги щодо усунення виявлених порушень законодавства з питань збереження і використання державної власності та фінансів, вилучати в судовому порядку до бюджету виявлені ревізіями або перевітками приховані і занижені валютні та інші платежі, ставити перед відповідними органами питання про припинення бюджетного фінансування і кредитування, якщо отримані підприємствами, установами та організаціями кошти і позички використовуються з порушенням чинного законодавства;

8) у судовому порядку стягувати у дохід держави кошти, одержані міністерствами та іншими органами виконавчої влади, державними фондами, бюджетними установами, а також підприємствами, установами і організаціями, які отримують кошти з бюджету та з державних валютних фондів, за незаконними угодами, без встановлених законом підстав та з порушенням чинного законодавства;

9) накладати у випадках, передбачених законодавчими актами, на керівників та інших службових осіб міністерств та інших органів виконавчої влади, державних фондів, бюджетних установ, а також підприємств, установ і організацій, які отримують кошти з бюджету та з державних валютних фондів, адміністративні стягнення";

3) статтю [11](#) викласти в такій редакції:

"Стаття 11. Проведення ревізій та перевірок органами державної контрольно-ревізійної служби

Плановою виїзною ревізією та перевіркою вважається ревізія та перевірка фінансової діяльності, стану збереження коштів і матеріальних цінностей, достовірності обліку і звітності, а також ревізії та перевірки повноти оприбуткування, правильності витрачання і збереження валютних коштів у міністерствах та інших органах виконавчої влади, в державних фондах, у бюджетних установах, а також на підприємствах, в установах і організаціях, які отримують кошти з бюджету та з державних валютних фондів (далі - підконтрольні установи), яка передбачена у плані роботи органу державної контрольно-ревізійної служби і проводиться за місцезнаходженням такої юридичної особи чи за місцем розташування об'єкта права власності, стосовно якого проводиться така планова виїзна ревізія або перевірка.

Планова виїзна ревізія або перевірка проводиться за сукупними показниками фінансово-господарської діяльності підконтрольних установ за письмовим рішенням керівника відповідного органу державної контрольно-ревізійної служби не частіше одного разу на календарний рік.

Право на проведення планової виїзної ревізії або перевірки підконтрольних установ надається лише у тому разі, коли їм не пізніше ніж за десять днів до дня проведення зазначеної ревізії або перевірки надіслано письмове повідомлення із зазначенням дати початку та закінчення її проведення.

Проведення планових виїзних ревізій та перевірок здійснюється органами державної контрольно-ревізійної служби одночасно з іншими органами виконавчої влади, уповноваженими здійснювати контроль за нарахуванням і сплатою податків та зборів (обов'язкових платежів). Порядок координації проведення планових виїзних перевірок органами виконавчої влади, уповноваженими здійснювати контроль за нарахуванням і сплатою податків та зборів (обов'язкових платежів), визначається Кабінетом Міністрів України.

Позаплановою виїзною ревізією або перевіркою вважається ревізія або перевірка, яка не передбачена в планах роботи органу державної контрольно-ревізійної служби і проводиться за наявності хоча б однієї з таких обставин:

1) за наслідками ревізії або перевірок інших міністерств та інших органів виконавчої влади, державних фондів, бюджетних установ, а також підприємств, установ і організацій виявлено факти, які свідчать про порушення підконтрольними установами законів України, перевірку додержання яких віднесено законом до компетенції органів державної контрольно-ревізійної служби, якщо підконтрольна установа не надасть пояснення та їх документальні підтвердження на обов'язковий письмовий запит органу державної контрольно-ревізійної служби протягом десяти робочих днів з дня отримання запиту;

2) підконтрольною установою подано у встановленому порядку скаргу про порушення законодавства посадовими особами органу державної контрольно-ревізійної служби під час проведення планової чи позапланової виїзної ревізії або перевірки, в якій міститься вимога про повне або часткове скасування результатів відповідної ревізії або перевірки;

3) у разі виникнення потреби у перевірці відомостей, отриманих від особи, яка мала правові відносини з підконтрольною установою, якщо підконтрольна установа не надасть пояснення та їх документальні підтвердження на обов'язковий письмовий запит органу державної контрольно-ревізійної служби протягом десяти робочих днів з дня отримання запиту;

4) проводиться реорганізація (ліквідація) підконтрольної установи;

5) у разі надходження доручення щодо проведення ревізій та перевірок у підконтрольних установах від Кабінету Міністрів України, органів прокуратури, державної податкової служби, Міністерства внутрішніх справ України, Служби безпеки України, в якому містяться факти, що свідчать про порушення підконтрольними установами законів України, перевірку додержання яких віднесено законом до компетенції органів державної контрольно-ревізійної служби;

6) у разі, коли вищестоящий орган державної контрольно-ревізійної служби в порядку контролю за достовірністю висновків нижчестоящого органу державної контрольно-ревізійної служби здійснив перевірку актів ревізії або перевірки, складених нижчестоящим органом державної контрольно-ревізійної служби, та виявив їх невідповідність вимогам законів. Позапланова виїзна ревізія або перевірка в цьому випадку може ініціюватися вищестоящим органом державної контрольно-ревізійної служби лише у тому разі, коли стосовно посадових або службових осіб нижчестоящого органу державної контрольно-ревізійної служби, які проводили планову або позапланову виїзну ревізію або перевірку зазначеної підконтрольної установи, розпочато службове розслідування або порушено кримінальну справу.

Позапланова виїзна ревізія або перевірка може здійснюватися лише за наявності підстав для її проведення на підставі рішення суду.

Позапланові виїзні ревізії та перевірки суб'єктів господарської діяльності незалежно від форми власності, які не віднесені цим Законом до підконтрольних установ, проводяться органами державної контрольно-ревізійної служби за рішенням суду, винесеним на підставі подання прокурора або слідчого для забезпечення розслідування кримінальної справи.

Орган державної контрольно-ревізійної служби, прокурор або слідчий, який ініціює проведення позапланової виїзної ревізії або перевірки, подає до суду письмове обґрунтування підстав такої ревізії або перевірки та дати її початку і закінчення, документи, які відповідно до частин п'ятої і сьомої цієї статті свідчать про виникнення підстав для проведення такої ревізії або перевірки, а також на вимогу суду - інші відомості. Рішення про вилучення оригіналів фінансово-господарських та бухгалтерських документів, зупинення операцій на рахунках в установах банків, інших фінансово-кредитних установах можуть прийматися лише судом.

Тривалість планової виїзної ревізії або перевірки не повинна перевищувати 20 днів.

Тривалість позапланової виїзної ревізії або перевірки не повинна перевищувати 10 днів.

Подовження термінів проведення планової або позапланової виїзної ревізії або перевірки можливе лише за рішенням суду на термін, що не перевищує 10 днів для планової виїзної перевірки або ревізії та 5 днів для позапланової виїзної перевірки або ревізії.

Обмеження у підставах проведення ревізій та перевірок, визначені цим Законом, не поширюються на ревізії та перевірки, що проводяться на звернення підконтрольної установи, або ревізії та перевірки, що проводяться після порушення кримінальної справи проти посадових осіб підконтрольних установ, що ревізуються або перевіряються, відповідно до кримінально-процесуального законодавства.

Посадові особи органу державної контрольно-ревізійної служби вправі приступити до проведення ревізії або перевірки за наявності підстав для їх проведення, визначених цим та іншими законами України, та за умови надання посадовим особам підконтрольних установ, інших суб'єктів господарської діяльності під розписку:

1) направлення на ревізію або перевірку, в якому зазначаються дата його видачі, назва органу державної контрольно-ревізійної служби, мета, вид, підстави, дата її початку та дата закінчення ревізії або перевірки, посади, звання та прізвища посадових осіб органу державної контрольно-ревізійної служби, які проводитимуть ревізію або перевірку. Направлення на ревізію або перевірку є дійсним за умови наявності підпису керівника органу державної контрольно-ревізійної служби, скріпленого печаткою органу державної контрольно-ревізійної служби;

2) копії рішення суду про дозвіл на проведення позапланової виїзної ревізії або перевірки, в якому зазначаються підстави проведення такої ревізії або перевірки, дата її початку та дата закінчення, а у разі проведення ревізії або перевірки щодо суб'єктів господарської діяльності, не віднесених цим Законом до підконтрольних установ, - також номер, дата та підстави порушення кримінальної справи, орган, що порушив кримінальну справу.

Ненадання цих документів посадовим особам підконтрольних установ та інших суб'єктів господарської діяльності або їх надання з порушенням вимог, встановлених частиною чотирнадцятою цієї статті, є підставою для недопущення посадових осіб органу державної контрольно-ревізійної служби до проведення ревізії або перевірки.

Проведення ревізій та перевірок органами державної контрольно-ревізійної служби не повинно порушувати нормального режиму роботи підконтрольних установ та інших суб'єктів господарської діяльності";

4) у статті 13:

частину першу доповнити новим першим реченням такого змісту: "Дії або бездіяльність службових осіб державної контрольно-ревізійної служби можуть бути оскаржені в судовому або адміністративному порядку";

частину другу викласти в такій редакції:

"Скарги розглядаються і рішення за ними приймаються керівниками відповідних органів державної контрольно-ревізійної служби не пізніше як у місячний строк з моменту їх надходження. У разі незгоди юридичних і фізичних осіб з цими рішеннями вони можуть бути оскаржені у судовому порядку";

5) у статті 14:

частину першу викласти в такій редакції:

"Органи державної контрольно-ревізійної служби проводять ревізії та перевірки суб'єктів господарської діяльності незалежно від форми власності за рішенням суду, винесеним на підставі подання прокурора або слідчого для забезпечення розслідування кримінальної справи, із наданням прав, встановлених пунктами 1-3, 6 частини першої статті 10 цього Закону та з урахуванням вимог, встановлених частинами першою і другою статті 11 цього Закону та іншими законами України";

частину другу та третю виключити.

6. У статті 8 Закону України ["Про оперативну-розшукову діяльність"](#) (Відомості Верховної Ради України, 1992 р., N 22, ст. 303; 2001 р., N 14,

ст. 72);

пункт 4 частини першої викласти в такій редакції:

"4) ознайомлюватися з документами та даними, що характеризують діяльність підприємств, установ та організацій, вивчати їх, за рахунок коштів, що виділяються на утримання підрозділів, які здійснюють оперативно-розшукову діяльність, виготовляти копії з таких документів, за вимогою керівників підприємств, установ та організацій - виключно на території таких підприємств, установ та організацій, а з дозволу суду - витребувати документи та дані, що характеризують діяльність підприємств, установ, організацій, а також спосіб життя окремих осіб, підозрюваних у підготовці або вчиненні злочину, джерело та розміри їх доходів, із залишенням копій таких документів та опису вилучених документів особам, в яких вони витребувані, та забезпеченням їх збереження і повернення у встановленому порядку".

7. У Законі України "[Про попереднє ув'язнення](#)" (Відомості Верховної Ради України, 1993 р., N 35, ст. 360; 2001 р., N 40, ст. 193; 2002 р., N 33, ст. 236; 2003 р., N 15, ст. 109, N 29, ст. 233):

1) у частинах першій і другій статті [6](#) слова "і випливають з режиму тримання під вартою" замінити словами "та іншими нормативно-правовими актами";

2) частину другу статті [8](#) доповнити абзацом такого змісту:

"осіб, підозрюваних або обвинувачуваних у вчиненні злочинів, відповідальність за які передбачена статтями [173](#) - [177](#), [200](#) - [235](#) [Кримінального кодексу України](#), окремо від інших осіб, які перебувають під вартою";

3) абзац другий частини першої статті [9](#) викласти в такій редакції:

"на захист своїх прав та інтересів особисто або за допомогою захисника з моменту затримання або взяття під варту, а також на повідомлення під час взяття під варту підстав та мотивів взяття під варту, оскаржувати їх у суді, отримати в друкованому вигляді роз'яснення положень статей [28](#), [29](#), [55](#), [56](#), [59](#), [62](#) та [63 Конституції України](#), цієї статті та інших прав затриманих або взятих під варту, встановлених законом, у тому числі права здійснювати захист своїх прав та інтересів особисто або за допомогою захисника з моменту затримання або арешту (взяття під варту) особи, права відмовитися від надання будь-яких пояснень або свідчень до прибуття захисника";

4) друге речення частини четвертої статті [12](#) викласти в такій редакції: "Адміністрація установи повинна забезпечити умови для проведення побачень, у тому числі які виключають при побаченні із захисником можливість третіх осіб мати доступ до інформації, що надається в процесі побачення";

5) частину одинадцяту статті [18](#) доповнити словами "для негайного сповіщення прокурора";

6) у статті [21](#):

частину другу викласти в такій редакції:

"Працівники місць попереднього ув'язнення в межах повноважень, наданих цим Законом та іншими законодавчими актами, самостійно приймають рішення і несуть за свої протиправні дії або бездіяльність дисциплінарну чи кримінальну відповідальність, у тому числі за невиконання або неналежне виконання обов'язків, передбачених цим Законом та іншими нормативно-правовими актами, порушення прав осіб, взятих під варту";

частину третю доповнити абзацом п'ятим такого змісту:

"повідомити особам під час взяття їх під варту про підстави та мотиви взяття під варту, роз'яснити право на оскарження в суді підстав та мотивів взяття під варту, надати в друкованому вигляді роз'яснення положень статей [28](#), [29](#), [55](#), [56](#), [59](#), [62](#) та [63 Конституції України](#), статті 9 цього Закону та інших прав осіб, взятих під варту, які встановлені законом, а також забезпечити можливість реалізації інших прав осіб, взятих під варту, встановлених цим Законом та іншими нормативно-правовими актами, забезпечити наявність у достатній кількості текстів Конституції України, [Кримінального](#), [Кримінально-процесуального](#), [Кримінально-виконавчого](#), [Цивільного](#), [Цивільно-процесуального](#) кодексів України, законів України "[Про попереднє ув'язнення](#)", "[Про прокуратуру](#)", "[Про міліцію](#)", "[Про порядок відшкодування шкоди, завданої громадянину незаконними діями органів дізнання, попереднього слідства, прокуратури і суду](#)", інших нормативно-правових актів, що визначають статус та повноваження правоохоронних органів, права та обов'язки осіб, взятих під варту, порядок тримання під вартою, порядок відшкодування збитків, завданих неправомірними діями або бездіяльністю працівників правоохоронних органів та місць попереднього ув'язнення, а також забезпечити можливість користування особами, взятими під варту, текстами зазначених нормативно-правових актів та науково-методичною літературою з цих питань".

II. Прикінцеві положення

1. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

2. До приведення законів та інших нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом вони застосовуються в частині, що не суперечить цьому Закону.

3. Кабінету Міністрів України:

підготувати і подати на розгляд Верховної Ради України пропозиції щодо внесення змін до законів України, які випливають із цього Закону; привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

забезпечити в межах своїх повноважень прийняття нормативно-правових актів, необхідних для реалізації цього Закону;

забезпечити прийняття центральними органами виконавчої влади нормативно-правових актів, передбачених цим Законом, а також перегляд і скасування нормативно-правових актів, що суперечать цьому Закону.

Президент України В.ЮЩЕНКО

м. Київ,
12 січня 2005 року
N 2322-IV